

CUMHURBAŞKANLIĞI GERGİNLİĞİ

Biz toplum olarak seçim işine alışmadık bir türlü. Her seçimde alabildiğine geriliriz, germeye çalışırız.

Her grup diğer grubu bildiğimiz siyasal küfür ve aşağılamayla bir güzel bezer...

Muhtarlık da, belediye başkanlığı da, milletvekili seçimi de böyle olur.

Şimdi iki güçlü kamp oluştu. Laik Cumhuriyetçi grupla, anti-laik grup. Her iki kamp bir diğerini, elindeki bütün siyasal küfürle süslüyor.

Kamplaştırıp 2 partili düzene zorlanıyoruz.

Cumhurbaşkanını AKP'li mebuslar belirleyecek. Bir evvelki sandığın sonucu bu.

Cumhuriyetin fazileti; **Hafize** öğretmenin oğlu **Özal** 'ı, **Çoban Sülü** 'yü (**Süleyman Demirel**) ve hatta meşhur nü resimcisi **Kenan Paşa** 'yı bile Cumhurbaşkanlığı'na taşımasıdır.

Mustafa Kemal ve arkadaşları 1920'de kulluğu kaldırıp yurttaşları padişah yaparken tam da bunu hedeflemişlerdi. Her yurttaş her yere seçilebilir. Herkes eşittir. Seçilen bir adım önde duracak denilmişti.

Ama, biz o mirası, mührü kapınca padişah numarası yaparak yedik!..

Cumhurbaşkanlığı tartışmasında AKP; içeriden başbakanlık düşü kuranlar ve onların çevresi **R.T. Erdoğan** 'ı yukarı ittirip alan boşaltması yapıyorlar. Bir grup da, yeni beyin yakın çevresinde kümelenememe kaygısı taşıdığından, mevcut kurulu düzeni sürdürmeye çalışıyorlar.

Eşyanın tabiatı gereği, kendini ve konumunu korumaya çalışanlar, ona uygun davranış sergiliyor.

Burada şaşkın ve kararsız olan sadece R.T. Erdoğan'dır.

Bir yanda partisi, bir yanda Cumhurbaşkanlığı. Ben olsam, seçime gider sonra cumhurbaşkanını seçerdim.

Ne var ki tercihi ve kararı o vereceği için bir şey söylemek bize düşmez.

Dışarıdan laik cephe; R.T. Erdoğan Cumhurbaşkanlığı'na ağır tahriklerle ittirilmeye çalışılıyor. R.T. Erdoğan'sız AKP daha kolay lokma gözükyor. AKP'de iç çatışma öngörülüyor. İç çatışmalı AKP seçimde başarısız olur hayaliyle yatıp kalkıyorlar.

Ama asıl arıza, daha AKP'ye alternatif bir siyasal yapılanmanın yokluğudur.

Gerek kurulu siyasal partiler, gerek bir biçimde mevcut siyasal yapıların dışında kalmış kanaat önderleri, birbirleriyle diyalog dahi geliştiremiyorlar.

Merkez sağ paramparça... Bir ekonomik siyasal program geliştiremediği için "*liderlik*" tartışmasına kilitlenmiş durumda. Ülkenin biriken problemlerine kalıcı çözüm üretmek yerine yandan geçme ve erteleme hastalığı merkez sağı Kavrak Hasan'a çevirdi.

Merkez sola gelince, trajik bir hal almış. Yeni düşünce ve program üretmek yerine, herkes kendini, kendi liderliğini pekiştirmek peşinde. Kim daha haklı, bu seçimde göreceğiz. Bir tek ben haklı çıkmak istemiyorum.

Birbirimize dostluğu, yoldaşlığı kaybettiğimiz için merhaba diyemez hale gelmişiz. Akıl ortaklığını kaybettiğimizden olacak sadece cins tartışmasında boğulduk kaldık. Yoksulluk sınırında yaşayanları 18 milyona dayanmış ülkede, aş-ış tartışması yapamıyoruz. Kuru demokrasi nutukları kimseyi pek ilgilendirmiyor.

Sanayici; Doğu Avrupa'ya, Uzak Asya'ya kaçıyor...

Okumuş beyinler; Batı Avrupa'ya, Amerika'ya kaçıyor...

İşsizler; gemilerle, TIR'larla ölüm yolculuğuna çıkıyor. Avrupa sahillerine balık yerine Türk işsizler iltica ediyor.